

namesto da bi bila rane svojega ljudstva celila, sta svoji domovini še nove rane sekala, na katerih še zdaj revna dežela terpi. V tej državi, ki je od Boga tako blagoslovljena, da malo ktera tako, je veliko beraštva; narod, kterege prededi so bili z vsimi čednostmi okinčani, je globoko globoko padel, ker je sto in sto let vedno pod strahovavnim oskerbništvom nemilih boljarjev hiral. Tako sta si še danes dva stanova človeške družbe v teh deželah sovražno nasprotna: plemenitniki in brezposestniki. Nobenega srednega stanu tu ni; premožnih meščanov tukaj ni.

Ti brezvestni vladarji so kaj hudobno z ljudstvom ravnali. Misleč, da bi se ljudstvo v šolah predramilo in bolj omikalo, niso nobenih šol terpeli. Poduk je torej postal ptuja cvetlica, ktera je le zvnaj domačih mej cvetela, ktero so le bogati in imenitni sebi tergati zamogli, ljudstvo pa je skoraj vse poživinjeno; vsacega, ki le kaj ima, čerti, delati noče, in tako v sebi vse dobre lastnosti zadušuje. Pa tudi plemenitniki nočejo starih navad popustiti, tudi od njih se smé reči, „nič se niso učili in nič niso pozabili“.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Zagreba. * Kakor se sliši, so poslanci naše kupčijske zbornice, ki so šli na Dunaj napravo eskomptne podružnice prosit, svojo reč dobro opravili. Obljubljena jim je bila ne le hitra naprava eskomptne, temuč pozneje tudi zastavne dnarnice; zvedili so pa tudi, da bojo horvaške železnice kmalo izdelane, po katerih bo horvaška dežela, kadar bojo poprave po vodah za vožnjo ladij dokončane, v kakih 3 letih zedinjene z vsimi velikimi cestami avstrijskega cesarstva.

Iz Ljubljane. Iz gojzdnarskega časnika „Mitth. des Forstv. d. öst. Alp.“ zvemo, da v 4. občnem zboru gojzdnarskega društva avstrijskih planinskih dežel, ki je letos bil v Leoben-u na Štajarskem, je enoglasno sklenjeno bilo, naj občni zbor tega društva prihodnje leto 1856 bode v Ljubljani; za tretjega predsednika tega zbora je bil izvoljen gosp. Fidel Terpinec, predsednik c. k. kmetijske družbe krajske, in če bi on ne utegnil, namesto njega gosp. Anton Galle, predsednik podružnice ljubljansko-verhniške, kterima hoče zbor s to volitvijo svoje spoštovanje na znanje dati, da sta se vse-skozi marljiva skazovala za pospeh gojzdnarskega društva.

Novičar iz raznih krajev.

Za rekrutiranje prihodnje leto je ministerstvo c. k. deželnim poglavarstvom že poslalo dotične naukaze. — Višja dunajska sodnija je razsodila v nekem primerljaji: „Kdor kako nepremakljivo posestvo kupi, ima prevzeti ne le v kontraktu zapopadene dolgove, temuč tudi tiste, ktere so v gruntih bukvah vpisane, čeravno niso določno v kupnem kontraktu omenjene bile“. — Letošnji pridelk tobaka na Ogerskem je bil tolikšen, da v cesarskih fabrikah veliko manj ptujega tobakovega perja potrebujejo kakor druge leta. — V konsistorji, ki je bil pretekli pondeljk v Rimu, so sv. oče papež dunajskega škofa, viteza Raušer-ja, za kardinala izvolili; v našem cesarstvu je tedaj zdaj 5 kardinalov: Asquini, Branchi, Švarcenberg, Scitovsky in Raušer. — S poganjanjem za mir in končanje vojske je vendarle sedaj resnica, in sopet so oči vse Europe obrnjene v Petrograd, pričakovaje: kakošen odgovor bo od tam v kakih 14 dnevih prišel na predloge, ktere je avstrijski poslanec grof Esterhazy caru Aleksandru te dni nesel. Naša vlada, želeča vsemu svetu potrebnega miru, je sestavila pogoje, po kterih bi bila mirna sprava za vse strani mogoča, in

te pogoje ste poterdile tudi francozka in angleška vlada. To pismo je nesel, kakor smo rekli, grof Esterhazy 16. dan t. m. v Petrograd. Ako poterdi rusovska vlada te predloge, se bojo potem vnovič začele obravnave za mirno spravo. Sliši se, da ti predlogi so sledeči: 1) na črnem morji ne smé vprihodnje nobena vojna ladija več biti, 2) vse terdnjave ob tem morji se imajo podreti, 3) rusovska vlada se odpové varstvu (protektoratu) Moldave in Valahije in vsakteremu vtikovanju v sultanove dežele, in 4) odstopi tisti del Besarabije, ki je ob izlivih Donave v černo morje. — Iz Petrograda se piše, da je upravni oblastnik na Poljskem ukaz došel, naj vsi prebivavci te dežele prostovoljne doneske darujejo brambovcem sv. križa v Sevastopolji; vsak kmet mora dati naj manj 5 kopek (2 kraje. in pol.) — Zguba Karsa prizadeva Turkom veliko žalost; oni mislijo, da ta zguba je veliko huja za-nje, kakor za Ruse zgubljena polovica Sevastopolja; Kars pa je padel — pravijo — le zavolj svojeglavnosti Omer-paša in zavolj nemarnosti Selim-paša. — Angleška vlada je dala v Sardinii 2500 múl za Krim nakupiti; nekoliko so jih že po morji tje odpeljali; tudi iz Barcelone gré veliko múl v Krim. — Iz Štokholma se od 18. dec. piše, da je švedska vlada pogodbo s Francozi in Angleži 17. dan t. m. podpisala. — Tisto „Revalento arabico“, ki se priporočuje ljudém kakor zdravilo za vse bolezni, pa nič drugega ni ko lečja moka, je francozka vlada po vsem svojem cesarstvu prepovedala — kot prazno sleparijo. — Čudno prigodbo pripoveduje temešvarski časnik: 11. listopada na večer se je v Trübswetter-u zgubil kmečk fant; pri večernicah so ga še vidili. 14 dni ga žalostni starši išejo, pa nikjer ga ni bilo najti. 26. listopada gré mati zvečer v klet (kelder) in najde sina brez vse zavesti za nekim sodom čepečega; hitro pokliče očeta, da spravita zgubljenega otroka v hišo, kjer se predrami, in potem pové sledeče: Pri večernicah mu je jelo slabo prihajati, zato zapustí cerkev in hití domú; pridši do skednja sosedovega, ga premaga tak zaspanec, da ne more naprej; gré tedaj v skedenj in se vleže v pléve; neprenehoma tam spava 15 dni in 15 noči, in ko se zdrami 26. listopada, se napravi domú, pa po dolgem spanji vés zmotljen pride namest v hišo v klet, kjer spet berž zadremlje. Skozi 16 dni ta fant ni ne jedí ne pijače vžil; sama kost in koža ga je bilo, ko so ga našli, in trebuh se mu je bil tako skercil, da se je skoz-nj dal herbetanec lahko ošlatati.

Sonet.

Komur še véra v lastno moč ni vzéta
Komur še željnost djanja v persih dije,
Ta ne obupa, ak krog njega brije
Nesreče grózna piš — vse zlóbe vnéta;

Ne mami ga kar nič tetív napéta,
Ki na-nji se zavistna strela vije,
Čakaje, da mu serca up razbije;
In v mar mu ni vragóv hudoba kléta.

Junaško bje strastni boj življenja,
Ak ravno čelu skane vroča sraga
Od znoja nezrekljivih nuj rojena.

In premagavec stopi iz terpljenja,
Znajoč, da ves težave hrup premaga
Moč moža z djanjo-željnostjo združena.

Rodoljub Ledinski.

 Današnjemu listu ste pridjane 33. in 34. póla „občne povestnice“ z zavitkom „Novíc“.

Zavolj sv. praznikov v torek in sredo bota poslednja dva lista tega léta prišla ob enem prihodnjo saboto na svetlo.